

Carles Roig, d'Uldecona a *Crackòvia*: 'Un somni fet realitat'

► Aquest uldeconenc de 21 anys, estudiant d'interpretació a Barcelona, és Neymar i Piqué, al programa de TV3 'Crackòvia'

►► Oriol Romeu, Aleix Garcia...i ara Carles és un altre 'jugador faldut' internacional

ACTUALITAT

MICHEL VIÑAS

Carles Roig Guarch. Uldecona, 4 de novembre de 1993. Té 21 anys i està cursant 3er d'interpretació a l'Institut del teatre de Barcelona en la modalitat de text. Ell és Neymar i Piqué al Crackòvia. És un ebrenc il·lustre amb les seues interpretacions. Podem dir que a les Terres de l'Ebre, d'Uldecona, tenim un 'crac mundial'.

Pregunta: Passió pel teatre?

Resposta: Doncs sí. Des de ben petit la meua vida ha estat vinculada al teatre gràcies a la meua família; que acudia cada diumenge al Teatre del poble per a representar la Passió d'Uldecona. Des que tinc memòria ja em recordo recorrent l'escenari amunt i avall durant aquestes representacions. En aquella època m'ho empenia com un joc, una forma de gaudir i passar l'estona amb els amics. Poc a poc, em van anar donant papers, com Sadoc, Felipe (papers molt petits) i al cap d'uns anys, amb l'arribada de directors procedents de l'Institut del teatre, em van anar donant

papers més importants, el dimoni, Joan, Judes...Durant aquesta època va ser quan es va despertar en mi l'amor pel teatre i per tot allò que significava. Em vaig apuntar a l'escola de teatre de la Passió d'Uldecona i a partir d'aquest moment vaig veure clar que el meu futur havia de passar per aquest art escènic, vaig decidir ser actor. En acabar els estudis de batxillerat vaig intentar accedir a l'Institut del teatre però no vaig poder per unes dècimes. Em vaig estar preparant un any a l'Atelier de Barcelona, escola d'interpretació, i l'any següent vaig aconseguir entrar a l'Institut del teatre, que ara estic cursant. La meua primera feina professional és la del Crackòvia tot i que també combino els estudis amb la direcció del grup jove del Centre Cultural Recreatiu.

P: Com arribes al Crackòvia?

R: Eren les quinquennals passades, aquest estiu passat, jo estava a casa a Uldecona tan tranquil quan vaig rebre una trucada. Era la Silvia, una de les encarregades de producció del Crackòvia, que em comentava que estaven buscant imitadors nous pel programa i que havien pensat en

mi per fer la prova. Jo no m'ho podia creure; era com un somni fet realitat. Feia tres anys que ja no imitava tant com abans però igualment tenia unes ganes immenses d'anar al càsting i provar-ho. Em vaig preparar uns quants personatges i vaig anar cap allà. La prova va anar molt bé, l'ambient de treball és espectacular i jo em vaig sentir molt còmode des del primer moment. Durant la prova van riure tots, l'Uri de realització, el Pau de producció i la càmera. Vaig pensar que era un bon senyal i així va ser. Al cap d'una setmana em van trucar per fer-me saber que participaria en dos capítols pilots per veure com em desenvolupava davant la càmera i després em dirien el què. Dit i fet, els vaig agradar i aquí em teniu fent de Neymar i de Piqué.

P: Els coneixes? Com ho fas per posar-te dins dels personatges?

R: Jajajaja. No els coneixo no, m'agradaria la veritat. Sempre em pregunto si es deuen mirar el programa i veuen la imitació. M'agradaria molt conèixer-los! Per posar-me dintre d'un personatge el primer que faig és veure molts de vídeos seus a internet; després intento trobar la veu, i després una cosa molt

important és trobar-li el punt còmic, exagerar algun petit tic que tingui...qualsevol cosa que cregui que pot ser còmica.

P: Ha canviat molt la teua vida?

R: Gens! Segueixo sent el mateix de sempre, amb els amics de tota la vida i sempre que puc m'agrada baixar cap a Uldecona per a veure a la família. Sóc bastant casolà en aquest sentit!

P: Com són les gravacions?

R: Gravar un programa és tota una rutina, t'aixeques ben d'hora, ben d'hora, a les sis del matí has d'estar allí per que et comencin a maquillar. Després baixes a plató i t'espera tot l'equip per rodar, el rodatge d'un gag va de 40 min a 1 hora o 2 si és molt llarg. Allà de

vegades trobes a Toni Soler, la seva dona és de Tortosa per cert, i ell i jo sempre comentem l'actualitat del Barça. La veritat és que gravar al Crackòvia és una experiència fantàstica, tots són unes persones meravelloses que et fan sentir com a casa, molt bon rotllo i està clar, moltes bromes i molts riures. En gaudeixo moltíssim. Quan el diumenge per la nit em diuen que dilluns tinc convocatòria se'm posa un somriure a la cara molt gran. És un somni fet realitat. Si al Carles de 10 anys li diuen que als 21 està treballant al Crackòvia segur que no s'ho creu.

P: CF Uldecona, centenari.

R: Sí! Jo vaig tenir la sort de jugar allà des de l'infantil

fins al juvenil. Va ser una època molt bona, m'encanta el futbol i tot el que es generava, el vestidor, l'amistat, la ràbia per perdre, la sensació de quan marques un gol, són passions molt fortes! Sempre estaré orgullós d'haver defensat aquesta samarreta. Jugava de lateral, a lo Dani Alves. Els amics de broma em deien Dani Carles...tot i que a l'entrenador no li agradava que pugés tant a atacar...jajajaja

P: Diumenge, amb el Barça disparat, hi ha clàssic. Sent Neymar, marcaràs?

R: Jaja....'Bueno, la verdad es que hace partidos que me estoy reservando para marcar contra el Madrid...jaja'.